

NS Nyhetsbulletin

NSDAP/AO : PO Box 6414

Lincoln NE 68506 USA

www.nsdapao.org

#1125

06.10.2024 (135)

Adolf Hitler: Elskede Fører

Del 2

En julefortelling

Det kan være vanskelig for oss å forstå hvor høyt elsket Adolf Hitler var blitt av sitt folk, selv i de første dagene av hans kamp for folket. En avslørende indikasjon på den ekteføyte hengivenheten som omgav ham fra begynnelsen av, har blitt bevart av partiets offisielle biograf, Heinrich Hoffmann, som husker en innsiktsfull hendelse som fant sted i München like før jul i 1923. Bare en drøy måned tidligere hadde seksten kamerater blitt skutt og drept på Odeon Plaza. Bevegelsen hadde kollapset etter kuppforsøket 9. november, og medlemmene var døde, gjemte eller, i likhet med Føreren, fengslet. Etter at gnisten av håp var tent og nå slukket i blod, sank etterkrigstidens Tyskland ned i den grå fortvilelsen av sosialt kaos, økonomisk ruin og kulturell forråtnelse. Dette var altså rammen rundt scenen Hoffmann forteller om i den dystre desembermåneden for sekstiåtte år siden...

"Kunstnerne i Hitler-bevegelsen planla å feire jul på Blüte Cafe i Bliltestrasse med et *tableau vivant* med tittelen *Adolf Hitler i fengsel*.

"Jeg fikk i oppgave å finne en passende dobbeltgjenger for Hitler. Tilfeldigvis kom jeg over en mann som hadde en slående likhet med ham. Jeg spurte ham om han kunne tenke seg å delta i dette *tableau vivant*, og han sa ja.

"Den store salen på Blüte Café var fylt av mennesker. En andektig stillhet senket seg da teppet gikk opp og en fengselscelle ble synlig på den halvmørke scenen. Bak det lille gittervinduet kunne man se snøfnugg falle. Ved et lite bord, med ryggen mot publikum, satt en mann. Et usynlig mannskor sang *Stille Nacht, heilige Nacht*.

"Idet de siste tonene døde ut, kom en liten engel inn i cellen med et opplyst juletre som forsiktig ble plassert på bordet til den ensomme mannen.

"Sakte snudde 'Hitler' seg rundt til han sto ansikt til ansikt med publikum. Mange trodde at det faktisk var Hitler selv, og et halvt hulk gikk gjennom salen.

"Lysene gikk opp, og rundt meg så jeg menn og kvinner med fuktige øyne og lommetørklær som forsvant i all hast."

Kilde: *Hitler var min venn* av Heinrich Hoffmann, Burke Co. i London.

20. april

av Lieselotte

I dag feirer nasjonalsosialister over hele verden bursdagen til sin fører, Adolf Hitler.

Vi ærer Føreren som i møte med forræderiet i 1918 skapte en ny verdensanskuelse og en bevegelse som ble omfavnet av millioner av mennesker. Vi ærer Føreren som trakk Tyskland opp av sumpen av "internasjonalt brorskap" og ga det tyske folket sin folkelige bevissthet tilbake. Vi ærer Føreren som under det knallrøde hakekorsflagget ledet Europas ariske folk mot de internasjonale jødiske parasittene, og som til slutt ble offer for en sammensvergelse av jøder, kapitalister og kommunister.

Adolf Hitler, føreren av det nasjonalsosialistiske Tyskland og føreren av den ariske verden, er død. Han falt i kampen mot verdensjødedommen. Han verken trakk seg eller kapitulerte. Han gikk inn i Valhall som det tyske folkets Fører.

Rikskanselliet ble sprengt i luften, Berghof ble ødelagt, festplassen i Nürnberg ble revet, gater fikk nye navn, partikontorer ble konfiskert, flagg, uniformer og bøker ble brent. Ingenting var ugjort i forsøket på å utslette alle minner om Adolf Hitler og Det tredje rikets storhet og ære.

Etter å ha ødelagt alt som hadde gjort det tyske folket stort, trodde marionettregimet at de kunne slavebinde det for alltid.

Men hvis disse parasittene trodde at ødeleggelsen av bevegelsens materielle manifestasjoner og symboler og mordet på dens ledere kunne ta livet av bevegelsen for alltid, så sier vi dette til dem: Det tyske folk vil heller gå til grunne enn - uten kamp - å bli evig slavebundet av en underlegen rase som kom til makten gjennom spekulasjon, krigsagitasjon og folkemord!

NSDAP har ikke kapitulert i kampen mot verdensjødedommen. Og det kommer ikke til å kapitulere. Det som skjedde 8. mai 1945 ble påtvunget den militære ledelsen av fienden, som hadde vært i stand til å okkupere Tyskland takket være forrædere og feiginger i våre egne rekker. Det som ble forhandlet frem 8. mai 1945, interesserer oss ikke. Heller ikke folkeretten, som bare eksisterer på papiret eller i beste fall er skrevet for å favorisere seierherren. Vi må frigjøre landet vårt, vi må rense det for utenlandsk innflytelse, og vi må beskytte det mot rasemessig forfall. Vi må eliminere jødisk innflytelse. Og til slutt har vi den ærefulle oppgaven å stille den rasen - som to ganger har kastet verden ut i krig - til ansvar for sine forbrytelser. Millioner og titalls millioner menn, kvinner og barn ble ofre for denne kulturløse rasens hevnlyst, grådighet og planer om verdensherredømme - to ganger i løpet av 25 år!

Denne kriminelle rasen vil ikke nøle med å starte en tredje verdenskrig og forårsake utallige menneskelige lidelser hvis dens planer om verdensherredømme blir truet. Derfor sier vi det helt åpent: Det er vårt mål å forhindre en slik katastrofe med alle nødvendige midler.

Angående den "endelige løsningen" på jødespørsmålet i Det tredje riket: Jeg trenger bare å observere mengden av spekulanter, svindlere og underverdensfigurer for å vite at det aldri skjedde. Pilegrimsferden av jøder som mottar "erstatninger" og de jødiske koloniene i USA, Europa og Sør-Amerika er levende bevis på at den

"endelige løsningen" ikke eksisterte. Vi trenger ikke kaste bort tid på å snakke om det.

Det finnes vitner mot "gassingene", men ingen bevis for den. Selv rapporter fra Det internasjonale Røde Kors beskriver den menneskelige behandlingen av jødene. Men å tro at vi kommer til å gjøre en slik feil igjen, ville være å betrakte oss nasjonalsosialister som uforbederlige.

Våre motstandere vil oversvømme verden - som de gjorde for et halvt århundre siden - med fraser om medmenneskelighet og slikt svada. Men jeg spør disse motstanderne: Hvor var deres medmenneskelighet da dere jevnet europeiske byer med jorden? Hvor var deres medmenneskelighet da millioner av våre landsmenn ble slaktet ned av asiatiske horder? Hvor var deres medmenneskelighet da våre kvinner og barn omkom under de alliertes brannbomber, da hundretusener av partikamerater ble bortført, lemlestet eller myrdet? Var alt dette uttrykk for deres medmenneskelighet?

Utallige europeere led samme skjebne fordi de som patrioter og bevisste europeere deltok i kampen mot den jødisk-bolsjevikiske fienden. Tre hundre tusen italienere og hundre og femti tusen franskmenn ble myrdet av jødepøbler. Mange bærer fortsatt arrene etter mishandlingen.

Vi er spente på å se hvordan disse internasjonale apostlene for "verdensbroderskap" forsøker å forsvare seg mot anklagene om sine kolossale forbrytelser når de endelig stilles for retten. Uansett hvilke fraser de kommer med, vil de og rasen bak dem ikke unnslippe sin skjebne.

De kan være forvisset om at dette i vårt tilfelle ikke bare er en frase. Verdensjødedommen har kanskje midlertidig lyktes i å beruse seg på blodet til militært beseirede folk, men den har ikke klart å ødelegge den nasjonalsosialistiske ideen. Ja, Føreren har falt, og bevegelsens verker er blitt brent og forbudt. Men nasjonalsosialismen sitter dypt i sjelen og er klar til å gjenoppstå. Selv om Føreren er fysisk død, er hans ånd så mye mer levende. Føreren av det nasjonalsosialistiske Tyskland er med oss i dag, ikke i legemet, men gjennom den nasjonalsosialistiske ideen, som han alene legemliggjorde.

Gjennom sitt store verk *Mein Kampf* og sine taler og skrifter har Føreren for all fremtid gitt oss det verdensbildet og det politiske og strategiske grunnlaget vi må handle ut fra.

Politiske systemer opprettes og omstyrtes. Politikere kommer og går. Men 176. Føreren og hans verk vil for all fremtid forbli grunnlaget for det tyske folkets og den ariske verdens eksistens.

Den 30. april er det 47 år siden Føreren - forsvaret av tyske og europeiske SS-tropper i et militært håpløst Berlin - dikterte sitt siste testamente og sammen med sin kone forlot dette livet. I dag, 47 år senere, har vi hans politiske testamente, som viser hans visdom og visjon.

Tretti år senere og ifølge hans egne ord har den nasjonalsosialistiske bevegelsen gjenoppstått. Båret av en ung generasjon står denne bevegelsen klar til å oppfylle Førerens vilje. I Førerens navn og ånd skal vi overvinne dette marionettregimet av en "forbundsrepublikk" i hjertet av Europa. Vi vil bygge et hellig Fjerde rike av ære, herlighet, storhet og rettferdighet og dermed oppfylle Førerens vilje: den nasjonalsosialistiske bevegelsens strålende gjenoppstandelse.

Vi sverger deg, Adolf Hitler, evig lojalitet til døden. Vi lover deg, vår Fører, ikke å hvile eller slappe av før din siste vilje er oppfylt. Vi nasjonalsosialister vil følge dine siste instruksjoner med fanatisk besluttsomhet og stille de skyldige i din og millioner av ariernes død for retten. Vi vil heller dø enn å bryte denne eden.

Vi ser oss i denne timen i solidaritet med et fellesskap av legioner av nasjonalsosialister av alle nasjonaliteter. De har alle erkjent: Enten oppnår verdensjødedommen verdenskontroll og alle ariske folk går til grunne, eller så eliminerer de ariske folkene sine jødiske regimer. Men vi som har Adolf Hitler som vår Fører, vil ikke la oss utslette frivillig uten kamp! Det tyske folk vil heller gå til grunne enn å bli lakei for en internasjonal skurkebande! Et folk som ikke alltid er rede til å forsvare sin frihet eller vinne den tilbake, har mistet sin eksistensberettigelse!

Føreren etterlot aldri noen tvil om at kampen mot verdensjødedommen er en kamp for eksistensen, for livet. Ut av ruinene av våre byer har Adolf Hitlers bevegelse fornyet kampen for tysk frihet, for europeisk enhet og for det ariske folkefellesskapet. De neste årene vil bringe avgjørelsen.

Men én ting kan både venner og fiender være sikre på. Vi kommer ikke til å kapitulere. Det ordet finnes ikke for oss. For oss er det seier eller død. Det finnes ikke noe annet alternativ. Hvis vi går til grunne i denne kampen for nasjonenes frihet, vil våre fienders rekker tynnes kraftig ut.

Vi kjenner ikke til overgivelse eller kapitulasjon. Vi kjenner bare til pliktoppfyllelse overfor Føreren, folket og fedrelandet. Førerens liv og død gir oss plikten til fanatisk lydighet og innsats for den nasjonalsosialistiske ideen.

"Hitlers arbeid og oppdrag er en hellig arv for fremtidige generasjoner. De av oss som fortsatt lever, har plikt til å kjempe videre." - Generalfeltmarskalk Schörner.

Denne artikkelen av "Lieselotte" er oversatt og bearbeidet fra artikkelen *Der 20. april* fra mars-april 1978-utgaven (nr. 25) av NS *Kampfzucht*.

NSDAP/AO er verdens største organisasjon.
Nasjonalsosialistisk propagandaleverandør!
Trykte og nettbaserte tidsskrifter på mange språk
Hundrevis av bøker på mange språk
Hundrevis av nettsteder på mange språk

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO nsdapao.info

